

DISCURS DEL DELEGAT DEL GOVERN EN MOTIU DEL DIA DE LA CONSTITUCIÓ

4 de desembre del 2009

Autoritats, senyores i senyors, amigues i amics.

Els dono la benvinguda a la seu de Delegació del Govern a Catalunya i els agraeixo la seva assistència a aquest acte, senzill, però de gran importància i simbolisme: el de la celebració del dia de la nostra Constitució.

Un acte que portem a terme per responsabilitat institucional i, si em permetem la referència personal, amb ple convenciment des de les meves conviccions polítiques que tots coneixen i que he mantingut des de la meva incorporació, de ben jove, a l'activitat política.

Al llarg dels 31 anys de vigència de la Carta Magna, s'ha glosat abastament el seu text, el context i l'esperit de consens en el qual va ser aprovada per les Corts Generals i ratificada per la immensa majoria dels espanyols i espanyoles.

En aquell moment es va saber respondre de manera adequada a la voluntat del poble, que exigia a les forces polítiques entesa per superar els vells temps i consolidar la pau i la democràcia.

La Constitució no va recollir les màximes aspiracions de les forces polítiques que hi varen participar. Tothom va saber fer renúncies. Tots varem saber posar per davant de les aspiracions partidàries, l'interès general.

La Constitució no és de ningú, perquè és de tots. Per tant, no pot ser utilitzada d'arma dels uns contra els altres. És àgora, espai de trobada, més que no pas de confrontació estèril, que avala els projectes polítics que, des del respecte a la diferència, son adoptats per la voluntat de la majoria, i no pas aquells que es pretenen imposar només a partir de la destrucció de l'adversari.

Solament amb aquestes premisses clares podem fer front als reptes que tenim al davant com a país , i només a partir d'elles podrem abordar la seva adaptació al pas del temps i dotar-nos dels mecanismes institucionals que ens permetin, encara amb més solidesa, viure units en la diversitat.

Els vull convidar, per un breu moment, a mirar cap enrere i situar-nos imaginàriament a finals dels anys setanta.

Vivíem temps agredolços, en els que les incerteses pròpies del moment estaven compensades per enormes dosis d'il·lusió per construir un país on la democràcia garantís la convivència i disposéssim d'un Estat de Dret que assegurés l'imperi de la llei com expressió de la voluntat popular.

Els he comentat les meves conviccions polítiques. Elles em varen portar, a finals dels anys setanta, al comprometre'm

fermament amb el procés polític que ens va portar a l'aprovació del text constitucional.

Recordo també que pocs mesos després, l'abril del 1979, vaig tenir l'honor de ser escollit pels meus veïns i veïnes el primer alcalde constitucional del meu poble. Els 25 anys que he dedicat a la vida municipal m'han ensenyat moltes coses, però la més important és que la política és acció. Una acció transformadora de la realitat, per millorar-la. Una acció que omple de contingut els preceptes, drets i llibertats que reconeix la Constitució i, en el nostre cas, també l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, amb qui forma el bloc de la constitucionalitat.

Al llarg d'aquests 31 anys, hem viscut el període més pròsper de la nostra història, que ens ha permès avançar en tots els àmbits, tant individuals com col·lectius

Son també tres dècades d'articulació d'Espanya a partir del reconeixement de la nostra diversitat. La Constitució és alhora garantia de la igualtat dels individus i articulació de la pluralitat que representen les Comunitats que integren Espanya.

Hem après també que l'exercici de la democràcia implica una clara exigència als responsables de les Institucions polítiques de que portin a terme una actuació eficaç, eficient i al servei de l'interés general. És a dir, en democràcia no es toleren desviacions de poder ni comportaments al marge de la llei.

Rigor en la nostra feina, fidelitat als principis que cada opció defensi, claredat en les nostres propostes, honestedat i

proximitat han de ser els valors que sustentin l'actuació política.

Però la Constitució no és i no ha de ser només un evocació al passat. És i ha de ser una referència pel nostre present i pel nostre futur.

Referència pel paper que Espanya ha de desenvolupar al món, amb una aposta clara per la cooperació internacional i el reforçament del diàleg entre les civilitzacions. Amb la nostra voluntat per participar, des de la primera fila, en la construcció d'una Europa econòmicament potent i socialment avançada.

En aquest sentit, tindrem una nova oportunitat històrica, amb el nou tractat de Lisboa i la presidència espanyola de la Unió Europea durant el primer semestre del 2010. Presidència que ens portarà un nombre important d'actes de primer nivell a Barcelona.

La Constitució ha de ser també referent per a la integració, amb drets i deures, de les persones nouvingudes que busquen a Espanya i a Catalunya una oportunitat per fer o refer la seva vida i la de les seves famílies.

En els seus 31 anys de vigència, la nostra Constitució ha demostrat la seva capacitat per a orientar la nostra convivència i l'actuació dels poders públics en moments de dificultat.

La situació no és diferent avui, quan la nostra societat, i especialment les nostres institucions, es troben davant el

dobte repte de lluitar, per una banda, contra les conseqüències econòmiques i socials que la crisi té pels nostres conciutadans i, d'altra banda, assegurar una recuperació econòmica basada en elements més sòlids i sostenibles des del punt de vista econòmic, social i mediambiental.

La Constitució assenyala el camí per a donar resposta a aquest repte, doncs conté els mandats, tan per fomentar la iniciativa econòmica i empresarial, com per garantir que el creixement resultant redundi en un benestar solidari de tots els ciutadans.

Assenyala la necessitat de desenvolupar al màxim els instruments de suport als més desfavorits i d'alleugeriment als que més sofreixen la crisi. I, no menys important, ens recorda la necessitat de que aquest creixement assumeixi com element fonamental la protecció del medi ambient, convertida avui, a més, en una oportunitat de desenvolupament econòmic.

I la Constitució ens recorda també que aquests objectius només poden assolir-se mitjançant l'actuació de totes les institucions de manera coordinada i en cooperació mútua. Mitjançant la integració dels agents socials, aprofitant així tot el potencial de creixement de la nostra societat, i sempre des de la cooperació i la trobada d'espais comuns i lluny de la confrontació i la divisió resultant. Política és, en definitiva, l'art de gestionar l'espai públic que compartim.

El Govern vol reforçar tots aquests elements de consens entorn de les seves iniciatives més recents en la matèria, com són el projecte de Llei d'Economia Sostenible i l'Estratègia

d'Economia Sostenible. Ambdós volen actualitzar els objectius econòmics mediambientals i socials per al nostre horitzó a curt i mig termini.

I ambdós volen aconseguir l'acord de tots els que poden aportar el seu esforç al repte de recuperar el creixement pel conjunt d'Espanya, però també per a cadascuna de les seves Comunitats Autònomes. En el nostre cas, per Catalunya.

Vaig acabant. Avui és també un bon moment per retre homenatge a totes aquelles persones que, en defensa del nostre model de convivència, han patit les conseqüències de la barbàrie terrorista. Estarem sempre en deute amb ells i amb les seves famílies, a qui vull expressar el meu afecte i consideració.

Els vull agrair a tots vostès, i especialment els servidors públics, que sempre tinguin present els valors constitucionals en l'exercici de les seves responsabilitats diàries. És el nostre compromís i el que els ciutadans ens exigeixen. Per la meva part els garanteixo que a la Delegació del Govern ens esforcem perquè sigui així.

I, des de l'esperit que els he manifestat al principi, voldria acabar amb unes paraules de Francisco Tomás y Valiente, “bajo esa simbiosis de ética, utopía y técnica jurídica que es la Constitución como norma jurídica suprema, aquí y ahora este pueblo puede y quiere convivir en paz”.

Moltes gràcies.